

sredstvi. Samo tam, kjer lakiramo temne barve in kjer ne gledamo toliko na trpežnost, se poslužujemo navadnih in hitro se susečih firnežev. Dober recept za tak firnež je nastopni:

V nov pocinjen lonec deni $\frac{1}{2}$ kg očiščenega lanenega olja, 4 gr smole (Judenpech), 32 gr svinčene gladkine (Silberglätte), 16 gr surika (Mennige), 16 gr belega in 16 gr žganega (kalciniranega) vitrijola, vse fino stolčeno. Lonec mora biti tolik, da drži vsaj še jedenkrat toliko, kakor znašajo opisane tvarine. Ko je olje vroče, se denejo tvarine vanj in ogenj se poveča. Ko začne olje kipeti, se vzame lonec od ognja, firnež se pomeša z železno palico, potem pa zopet k onju postavi, da vnovič vskipi. Na to se vzame od ognja ter toliko časa in tako močno meša, da se naredi mnogo pen, katere posnamemo. Potem se hladi in konečno skozi platneno cunjo precedi ter v steklenice napolni. (Dalje sledi.)

Obrtnijske raznoterosti.

Vvažanje nemškega železa v Avstrijo še vedno narašča. V prvih 9. mesecih tekočega leta so prodali Nemci v Avstrijo

Železnih protov (Stabeisen)	156.084 metričnih stotov.
Surovega železa	73.398 "
Pleha	77.283 "
Drata	16.947 "
Kotnega železa (Winkelleisen)	15.943 "

Skupaj . . . 339.655 metričnih stotov.

Železnih protov je bilo vpeljanih za 80 % več nego leta 1892, družih železnih vrst pa za 50 % — tedaj nepričakovano velik napredek, ki vsekako ni prijeten za našo domače železno produkcijo in industrijo

Kmetijski shod na Dunaji.

Dne 16. in 17. t. m. je bil avstrijski kmetijski shod na Dunaji. Zastopane so bile vse dežele po zastopnikih kmetijskih družeb. Predsedoval je princ Lobkovic. Glavna predmeta posvetovanja sta bila kmetijska statistika in davčna reforma.

Sedanja uredba kmetijske statistike ne zadošča zahtevam sedanjega časa. Prepozno se določajo žitne cene, ko svetovni trg že davno določi cene. Shod je sklenil naprositi poljedelsko ministerstvo, da država preosnuje statistični urad. Po vseh deželah naj se preskrbi za stalno poročevalstvo. Preskrbeti se mora za poročila o letini, takoj, ko žito odcvete. Županom naj se naroči, da poročajo, kako je s setvami in koliko je žita posejanega. Shod je izrekel tudi misel, da naj bi konzuli, razstavljeni po vseh delih sveta, redno poročali o letini v raznih delih sveta. Posebno je potrebno, da dobimo točna poročila o letini v Ameriki, Rusiji in Indiji, ker te dežele odločujejo cene žitu.

Še večje važnosti je pa bil drugi predmet, o katerem se je posvetovalo. L. 1896. se pregleda in na novo uredi zemljiški kataster in določi zemljiški davek. Po za-

konu iz leta 1869. se je izvršil novi zemljiški kataster, na katerega podlagi se je odmeril zemljiški davek, ki je stopil v veljavo leta 1881. Po tem zakonu se ima kataster pregledati vsacih petnajst let, da se jemlje ozir na premembe v tej dobi. Cena žitu je poslednja desetletja močno pala in na to se bode ozirati pri novi uredbi zemljiškega davka. Vinograde so pa zadele razne nezgode, kakor trtna uš in strupena rosa, ki povzročujeta vinogradnikom mnoge stroške. Cena lesu je tudi zadnje čase pala, ker so začeli les izvažati iz galiških pragozdov, v katerih poprej še nikdar ni pela sekira.

Vse to jemajoč v poštev se je shod izrekel, da se naj sploh zniža zemljiški davek, ker znaša nad petino čistega prinosa, ki je mnogo večji nego v Nemčiji in na Angleškem.

Potem je bil obširen razgovor o davčni reformi. Dolenjeavstrijski poslanec baron Gudenus je pobijal vladni načrt s stališča kmetijskega gospodarstva. Njegovo poročilo je pa bilo jako zvito sestavljeno. Na videz se je oziralo sploh na interese kmetskega stanu, v resnici je pa pred vsem se oziral na interese veleposestnikov. Shod se je pač strinjal s tem, da se je govornik izrekel proti vladni nameri, da bi se od kmeta zahtevalo, da plačuje obrtni davek, ako poleg gospodarstva si kak goldinar zasluži s prevažanjem za plačilo. Tudi se ne sme od kmeta že zahtevati obrtni davek, če napravi v mestu zalogo drv iz svojega gozda. Umno gospodarstvo zahteva, da kmet s svojo živino opravlja kake druge vožnje, ker vedno ni jednako dela pri poljedelstvu, in da napravi zaloge drv, ker se drva vsak čas ne morejo prodati. Če se poslednje otežuje, dela se le za prekupce, ki potem spravijo glavni dobiček.

Drugače je pa, kar je poročevalec govoril o personalnem davku. Priporočal je, da bi se ta davek ne raztezal na kmetovalce in da bi se shod izrekel proti progresiji, na podlagi katere se ima ta davek vpeljati. Vidi se, da je poročevalec stvar jako lepo zasukal. Kmetom se nov personalni davek ne nalagaj. Če pa pomislimo, da skoro noben navadni kmetovalec nima toliko dohodkov, da bi moral plačevati osebni davek, tedaj si pač lahko vemo, v čegavem interesu je gospod baron govoril. V interesu bogatih veleposestnikov, katerim seveda ni prav, če bi morali plačevati ta davek, da se potem drugim kmetovalcem znižajo dvaki, in se davek odmeri celo po progresiji, tako da se davek tistim, ki imajo več dohodkov odmeri po višji lestvici.

Dobro je pojasnil ta nasvet zastopnik ljubljanske kmetijske družbe gosp. Franc Povše, ki stvar jako dobro pozna kot član davčnega odseka. Govornik je omenil, da bi si s takim sklepom nakopal shod le sovraštvo delujočih stanov. Neobhodno je potrebno, da bogatine bolj pritegnejo k plačevanju davkov. Slabo uslugo bi shod naredil kmetijskim zastopnikom v državnem zboru s takim sklepom, ker bi le otežil kako umno davčno reformo. Po tem je govornik povedal, da so se zastopniki kmetov v državnem zboru zjediniли za to, da se bodo potegovali, da